

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/96929/2024/ODSH-SD/7693

Olomouc 14.11.2024

Č. j.: KUOK 130285/2024

Vyřizuje: Mgr. Lukáš Bílek

Počet listů: 4

Telefon: 585 508 312

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání paní [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE] kterou zastupuje pan [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 03.07.2024, č. j. OVV/11304/24-13 SAH, kterým byla uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla s reg. zn. [REDAKCE] v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 30.01.2024 v 12.36 h v obci Hranice VII-Slavíč, na silnici I. třídy č. 47 v úseku začínajícím poblíž domu čp. 65, a končícím poblíž domu čp. 1 ve směru jízdy na Hranice, neustanovený řidič řídil uvedené vozidlo a automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla vozidlu naměřena rychlost 66 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla vozidlu jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h, čímž došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h. Jednáním neznámého řidiče došlo k porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a jeho jednání vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu.

Za přestupek byla obviněná podle § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30.06.2024, jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněné **zamítá** a napadené rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 03.07.2024, č. j. OVV/11304/24-13 SAH, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněné proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 03.07.2024, č. j. OVV/11304/24-13 SAH, kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za který jí byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že se obviněná výše uvedeného přestupku dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla [REDAKCE] reg. zn. [REDAKCE] (Slovenská republika), v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, když neznámý řidič dne 30.01.2024 v 12.36 h na silnici I. třídy č. 47 v obci Hranice, části obce Slavič, v úseku začínajícím poblíž domu čp. 65 a končícím poblíž domu čp. 1, ve směru jízdy na Hranice, překročil o 13 km/h nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, kdy byla vozidlu prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost 66 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h. Jednání neznámého řidiče bylo v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu.

Dále bylo ze spisu zjištěno, že Městská policie Hranice oznámila podezření ze spáchání dopravního přestupku neznámým pachatelem dne 31.01.2024. Správní orgán prvního stupně postupoval podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu a obviněné jako zjištěné provozovatelce vozidla zaslal výzvu k úhradě určené částky ve výši 750 Kč. K odeslání této výzvy došlo dne 02.02.2024, a proto se podle § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu výzva považuje za doručenou dnem 04.03.2024. Fakticky si však obviněná výzvu převzala dříve, neboť dne 15.02.2024 učinila podání, dle kterého je pouze vlastníkem vozidla, nikoliv jeho provozovatelem, když vozidlo má „v nájmu“ dle smlouvy zmocněnec. Přílohou podání byla kromě jiného kopie ověřené plné moci v několika různých jazycích, podle které obviněná udělila zmocněnci oprávnění používat její tři vozidla, mezi nimiž je vozidlo [REDAKCE]. Správní orgán prvního stupně si v systému EUCARIS (EUropean Car Registration and Driving licence Information System) ověřil, že ke dni spáchání přestupku byla v databázi vedena jako provozovatelka obviněná. Smluvního „provozovatele“, tj. zmocněnce, nicméně vyzval k podání vysvětlení jako možného řidiče vozidla. Výzva byla zmocněnci doručena dne 27.02.2024. Zmocněnec se vyjádřil písemně v podání, doručeném dne 05.03.2024, že údaje o skutečném řidiči vozidla nemůže správnímu orgánu poskytnout kvůli ochraně osobních údajů. Věc dopravního přestupku tedy byla usnesením ze dne 06.05.2024 odložena podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

neboť se prověřením oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti konkrétní osobě.

Následně správní orgán prvního stupně dne 06.05.2024 vyhotovil příkaz, jímž obviněnou uznal vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl obviněné doručen dne 10.05.2024, čímž bylo zahájeno přestupkové řízení. Obviněná proti příkazu podala včas dne 17.05.2024 odpor, kterým byl příkaz zrušen. Dále byla obviněná vyzooměna o provedení dokazování mimo ústní jednání, které se uskutečnilo dne 25.06.2024. Vyrozumění bylo doručeno obviněné dne 27.05.2024. Podáním doručeným dne 03.06.2024 obviněná předložila plnou moc ze dne 28.05.2024, kterou si zvolila pro zastupování v přestupkovém řízení zmocněnce. K provedení důkazu listinami se ve stanoveném termínu dostavil zmocněnec. Ten vyjádřil nesouhlas s přestupkovou odpovědností obviněné, protože provozovatelem vozidla je podle nájemní smlouvy on.

Po skončení dokazování přistoupil správní orgán prvního stupně k vyhotovení rozhodnutí o přestupku, a to dne 03.07.2024. Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci dne 11.07.2024. Dne 19.07.2024 zmocněnec proti rozhodnutí podal odvolání, ve kterém namítl:

1. obviněná je pouze vlastníkem vozidla, ale není jeho provozovatelkou, jak to tvrdí paní Hubková (oprávněná úřední osoba správního orgánu prvního stupně); jmenovaná měla rozdíl mezi majitelem a provozovatelem záměrně ignorovat z důvodu zaujatosti a svého ega; v technickém průkazu vozidla je na Slovensku pouze kolonka pro uvedení vlastníka vozidla (kopie TP vozidla [REDAKCE] r. z. [REDAKCE] je v příloze odvolání); když chce někdo jiný používat vozidlo, musí mít notářsky ověřenou smlouvu o pronájmu, a tím se stává jeho provozovatelem, který zodpovídá za dopravní přestupky spáchané vozidlem; paní Hubková proto měla místo s obviněnou komunikovat s provozovatelem podle předložené smlouvy;
2. dne 11.03.2024 v 13.00 h paní Hubková telefonicky kontaktovala zmocněnce, kdy v průběhu hovoru potvrdila, že nerozumí významu některých slovenských slov, a také prohlásila, že neuznává notářsky ověřenou smlouvu o pronájmu motorového vozidla (záznam telefonického rozhovoru mezi paní Hubkovou a zmocněncem je uložen na paměťové kartě v příloze odvolání);
3. dne 25.06.2024 se jednání nemohla obviněná účastnit ze zdravotních důvodů, a proto ji zastupoval zmocněnec; ten si v průběhu jednání žádal přítomnost překladatele, když paní Hubková nerozumí některým slovenským odborným výrazům, což však paní Hubková odmítla; je to porušení práv obviněné a napadené rozhodnutí je zaujaté a nespravedlivé; původně byla sankce za porušení rychlosti stanovená na 750 Kč, ale protože se obviněná odvolala, zvýšila paní Hubková sankci na 2.500 Kč; zmocněnec se ptá, zda po opětovném odvolání bude sankce navýšena na 5.000 Kč;
4. zmocněnec žádá, aby ho odvolací správní orgán písemně informoval o postupu paní Hubkové, která 06.05.2024 odložila řízení vůči obviněné, a následně žádala uhradit sankci; zmocněnec vyjádřil názor, že pokud by obviněná částku 2.500 Kč zaplatila, pak by si paní Hubková tuto sumu přivlastnila; přestože usnesením o odložení věci bylo přestupkové řízení zastaveno, pokračovala paní Hubková dne 25.06.2024 v projednávání.

Dne 02.08.2024 podala obviněná u správního orgánu prvního stupně oznámení, že není držitelkou řidičského průkazu (od 01.01.2024), a přiložila novou plnou moc pro celé řízení pro zmocněnce.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno

včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uplatněných v odvolání. Přitom došel k závěru, že odvolání není důvodné.

K obhajobě obviněné a k předloženým listinám odvolací správní orgán uvádí, že subjekt přestupku – tzn. pachatele přestupku – kterým je provozovatel vozidla ve smyslu § 2 písm. b) zákona o silničním provozu, určil správní orgán prvního stupně v přestupkovém řízení zcela správně, a to podle údajů v příslušné evropské databázi EUCARIS – dokument ve spisu označen jako „Lustrace CBE“. Z toho vyplývá, že provozovatelem vozidla [REDAKCE] byla právě obviněná. Na tom nic nemění nesouhlas obviněné s tímto údajem, resp. její soustavné označování se za „jen“ vlastníka. Výše citované ustanovení o provozovateli je v zákoně o silničním provozu obsaženo v paragrafu nadepsaném „Vymezení základních pojmů“ a obsahuje legální definici, podle které je provozovatel vozidla vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu nebo obdobné evidenci jiného státu. Primárně je tedy zákonem jako provozovatel označován vlastník zapsaný v registru silničních vozidel či v evidenci vozidel jiného státu, jestliže jako provozovatel není výslovně zaevidovaná odlišná osoba. Pro určení osoby odpovědné za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je tudíž podle českého právního řádu rozhodující toliko evidenční stav. K tomu je třeba zdůraznit, že i sama obviněná připustila, že pouze ona je uvedena v technickém průkazu k vozidlu, zatímco vztah zmocněnce k vozidlu má být výhradně smluvní. Právní normy v oblasti provozu na pozemních komunikacích a správního trestání jsou součástí veřejného práva, kde se neuplatní principy autonomie vůle a smluvní volnosti. Z toho vyplývá, že odpovědnost za přestupek nelze obligací (smluvně, dohodou) přenést na jiný subjekt. Legální definice znamená závazné vymezení významu určitého právního pojmu v zákoně. Obsah definovaného pojmu (slova či více slov) určují více či méně odlišně od běžného významu stejného slova v běžné mluvě, případně jeho významu v jiných právních předpisech. Například lze nalézt shodný pojem provozovatel vozidla v občanském právu v ustanoveních týkajících se náhrady újmy způsobené provozem dopravního prostředku. Zde platí (§ 2930 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů), že nelze-li provozovatele určit, je jím vlastník dopravního prostředku. Provozovatelem vozidla by mohl být kdokoliv, kdo bude vozidlo provozovat na vlastní odpovědnost z hlediska náhrady újmy z provozu. Použití je však výhradně v rámci občanskoprávních vztahů. Odvolací správní orgán shrnuje, že pro určení provozovatele vozidla jako subjektu přestupku v nyní projednávané věci byl rozhodný výhradně stav zápisu v evidenci vozidel (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.07.2019, č. j. 1 As 318/2018-41, č. 3917/2019 Sb. NSS). Odlišný názor obviněné je chybný, a jí předložené listiny, včetně nájemní smlouvy se zmocněncem ze dne 28.10.2020, jsou tudíž pro věc irelevantní.

Odvolací správní orgán se zabýval audiozáznamem telefonického hovoru, který si pořídil zmocněnec dne 11.03.2024, kdy byl ze strany správního orgánu prvního stupně kontaktován Mgr. Hubkovou. Skutečnosti obsažené v tomto záznamu rovněž nemají žádný relevantní vliv pro zjištění skutkového stavu ve věci samé (vyvrácení či potvrzení spáchání přestupku a jeho okolností) či pro právní posouzení. Hovor se totiž uskutečnil v době před zahájením řízení, resp. před odložením přestupku neznámého řidiče, když se zmocněnec po výzvě k podání vysvětlení dožadoval zaslání dokumentace k rychloměru a fotografie z měření rychlosti vozidla Opel Vivaro. Správní orgán prvního stupně se snažil vysvětlit zmocněnci, že na zaslání těchto dokumentů nemá žádný nárok, nicméně v rámci vstřícnosti veřejné správy mu nabídl možnost bezplatného zaslání elektronickou poštou, což zase

odmítl zmocněnec. Na tomto postupu neshledává odvolací správní orgán nic protiprávního, především nic, co by poškodilo práva obviněné v průběhu přestupkového řízení. Je však zřejmé, že zmocněnec byl nespokojen s nevyhověním jeho žádosti o zaslání dokumentace, což se projevilo ve formulaci odvolacích námitek v osobní rovině proti Mgr. Hubkové. Byl to však správní orgán (Městský úřad Hranice) jako celek, který měl pravomoc a příslušnost projednat přestupek a který vedl průběh přestupkového řízení. Případná osobní antipatie vůči konkrétní úřední osobě nemůže představovat důvod podjatosti či nezákonnosti správního rozhodnutí. Ze spisu pak nevyplývá nic, co by nasvědčovalo jinému než standardnímu postupu úřední osoby v přestupkovém řízení.

Pokud jde o účast překladatele při ústním jednání, je tato námitka spíše obecná, a v důsledku téměř absurdní, jelikož zmocněnec žádal o tlumočníka nikoliv pro sebe z důvodu neznalosti jednacího jazyka, nýbrž naopak pro úřední osobu. Při posouzení zákonnosti řízení vychází odvolací správní orgán z úpravy o jednacím jazyku správního řízení v § 16 správního řádu. Platí, že v řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce; účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském. Obviněná a její zmocněnec se tedy mohli písemně i ústně vyjadřovat ve slovenštině, čehož využili, a je zjevné, že jednacím jazyku sami rozumí, neboť na veškeré doručované písemnosti ze strany správního orgánu prvního stupně reagovali, a to včetně obvinění z přestupku, které je součástí příkazu ze dne 06.05.2024. Nešlo tedy o případ výjimky z jednacího jazyka podle § 16 odst. 3 správního řádu, dle něhož kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka. Právo na spravedlivý proces tedy nebylo v případě obviněné porušeno. Úkolem odvolacího správního orgánu není přezkoumávat znalost slovenštiny ze strany jednotlivých úředních osob správního orgánu prvního stupně, zvláště když z obsahu spisu přímo nevyplývá, že by Mgr. Hubková slovenštině podstatným způsobem nerozuměla.

Co se týče údajného navyšování pokuty jako projevu zaujatosti rozhodování správního orgánu prvního stupně, uvádí odvolací správní orgán, že obviněná se v tomto hodnocení mylí. Určená částka, stanovená pevně v § 125h odst. 2 zákona o silničním provozu, není správním trestem, tzn. pokutou za přestupek, ale její zaplacení představuje zvláštní způsob řešení přestupku před zahájením řízení, které vede k odložení věci, a správní orgán se přestupky (např. nedovoleného parkování nebo překročení nejvyšší dovolené rychlosti) dále nezabývá. V případě obviněné mělo jednání řidiče vozidla Opel znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu (v obci jízda v rozmezí 10–19 km/h nad limit), za který se stanoví určená částka 750 Kč. Pokud provozovatel s tímto vyřízením nesouhlasí, a následně je uznán vinným z přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, ukládá se za daný přestupek pokuta, což už druh správního trestu je a jeho výše se určí v souladu s § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje. V případě obviněné šlo o rozpětí 2.000–5.000 Kč podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, jak to správně odůvodnil správní orgán prvního stupně již v příkazu, jakož i v nyní napadeném rozhodnutí. Pokuta byla navýšena nad spodní hranici na 2.500 Kč s přihlédnutím k okolnostem (nebezpečnosti) místa spáchání přestupku. V tomto postupu a ani v úvahách o výši správního trestu neshledal odvolací správní orgán žádné vady. Pokud šlo o narážku na další navyšování pokuty po podání odvolání, je odvolací správní orgán vázán zásadou zákazu změny v neprospěch obviněného, která je výslovně vyjádřena v ustanovení § 98 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a proto pokutu nelze obviněné zvýšit.

nar. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

prostřednictvím:

[REDACTED]
nar. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]